

[Undervisningsministeren]

Den danske folkeskole er i ordets egentligste forstand en kommunal skole, og det har intet med den nye folkeskolelov at gøre, for sådan har det også været under tidligere skolelove.

Det, der er sket, er, at de stedlige skolemyndigheder er blevet dygtigere til at forvalte den stedlige kompetence, samtidig med at forældrene i stigende grad ved samarbejde med lærerne har skaffet sig indflydelse på det, der foregår i skolen. Man kan altså sige, at folkeskolen er inde i en udvikling, der i egentligste forstand kan gøre den til en folkets skole. Heroverfor står så centrumdemokraternes tanker om, som det hedder, at skolen skal betragtes som samfundets undervisningstilbud. For centrumdemokraterne er samfundet et meget snævert begreb – det er faktisk det samme som folketingets undervisningsudvalg.

Dette er en kursændring af så fundamental en rækkevidde, at der er grund til at være på vagt. Regeringen har tillid til de folkelige kræfter, der har båret skolen frem til det, den er i dag. Vi har tillid til den folkelige grobund, til forældrene. De kan og vil tage vare på deres børns skole, og de er nok de bedste til at sikre de forandringer, der er nødvendige i ethvert demokratisk samfund.

Jeg skal derfor på regeringens vegne afvise både centrumdemokraternes konkrete forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om folkeskolen og den uddannelsespolitiske tankegang, det er udtryk for.

Helle Degn (S):

Dette forslag fra CD til folketingsbeslutning om en ændring af folkeskoleloven må socialdemokratiet stærkt tage afstand fra. Det forekommer os fuldstændig uforståeligt og uforklarligt, at man fra CDs side ønsker i formålsformuleringen at opstille det at »undervise« og det at »give holdninger« som alternativer. Det er vores opfattelse, at selvfølgelig skal skolen undervise, og selvfølgelig skal den også give holdninger, nemlig en ansvarlig holdning, en holdning, der siger nej til noget, en holdning, der siger ja til andet. Det ligger jo i flere af folkeskolens fag. Alt hvad der er indeholdt i f. eks. fagene dansk, historie, religion og biologi, er jo udtryk for holdninger til litteraturen, til mennesker, til historiske begivenheder og til naturen. Biolo-

giundervisningen f. eks. er for os at se ikke noget værd, hvis der ikke ud af den fremstår en holdning til naturens beskyttelse eller forurening. Det er for os at se åndløshedens triumf, og vi kan simpelt hen ikke acceptere, at der gives undervisning på de præmisser, hvis man kræver undervisning *eller* holdning, som man jo gør i CDs forslag her.

Hr. Erhard Jakobsen prøver krampagtigt at hævde et skel imellem skoleloven på den ene side og lærerne på den anden side i sine angreb. Han har flere gange fra talerstolen her ført sig frem, som om han nærmest elskede, agtede og ærede lærerne. Men mistilliden til skoleloven, som den er udtrykt af hr. Erhard Jakobsen, er en lige så dundrende mistillidserklæring til lærerne, som skal være skolelovens forvaltere.

For os er det klart demonstreret, at hvis det står til hr. Erhard Jakobsen, skal skolen »tilbagerevisioneres«, og med Aktiv Skolekomité som frontspids skal den partipolitiske kamp nu føres ind i folkeskolen. Desværre kan man mistænke hr. Erhard Jakobsen for, at hans ærinde ikke er at forbedre folkeskolen, men alene at forbedre sine egne gallup-tal.

Hr. Erhard Jakobsen forsøger at piske en hejzstemning op imod folkeskolen via mediebevist kræfter og via bestræbelser på at sprede en generel mistillid til skolen, men en generel mistillid kan ødelægge et godt arbejdsklima for skolen. En generel mistillid appellerer til den naturlige frygt for børnenes fremtid, som forældre kan nære i en arbejdsløshedssituation. Generel mistillid er en undergravelse af en skoleudvikling og tradition, som vi er stolte af, og som mange lande misunder os.

Kort fortalt går forslaget ud på en stramning og ved en centralisering at gøre ens og for det andet at reducere underviserne til hørere og de underviste til adlydere. Men vi har ikke brug for hørere, men for undervisere, der kan virke i skolen for at forberede eleverne til det samfund, de skal ud i efter grundskolen.

Endvidere bygger hr. Erhard Jakobsens formulerede mistillid til folkeskolen på en forudsætning om, at skolebørn ikke lærer noget i folkeskolen. Det er ikke vores opfattelse, at dette er tilfældet, hvilket også er undersøgt og søgt dokumenteret på en udmærket måde for os at se.